

Forbud skal gælde ogsaa, naar Salget herfra foranstalles udført i fremmed Land, hvor denne Virksomhed er forbudt der bosatte Personer.

3. Sidstnævnte Udvidelse foreslaas endvidere med Hensyn til den i §§ 2 og 3 i Klasselotteriloven bestemte Straf henholdsvis for at kolligere for saadant Lottospil, der ulovlig maatte oprettes her i Landet, og for at drive Handelsforretning med Beviser for Andele efter Lodsedler, indenlandske eller fremmede, selv om der gives de enkelte Beviser Form af Interessentskabsbeviser eller lignende.

4. Fremdeles optages i Forslaget Bestemmelsen i § 5 i Loven af 1895 om Straf (indtil 400 Kr.) for Bekendtgørelser til Fremme af de fornævnte forbudte Foretagender, idet Bestemmelsen er udvidet til Bekendtgørelser i udenlandske Tidender, hvorhos der til Reglen om, at Ansvarret, forsaavidt angaar Bekendtgørelser i indenlandske Tidender, skal bedømmes efter Reglerne i Lov 3. Januar 1851 § 3, føjes, at Ansvarret, forsaavidt angaar Bekendtgørelser i udenlandske Tidender, paahviler den her i Landet værende Person, som har foranstaltet eller medvirket til Offentliggørelsen. Hertil er saa knyttet dels den fra Loven af 1895 hentede Bestemmelse om, at den for disse Bekendtgørelser ansvarlige ikke kan tiltales eller straffes, førend det er ham betydet af Politiet, at de ere ulovlige, dels den fra Klasselotterilovens § 5 hentede Bestemmelse om, at samme Straf ifalder den, der paa anden Maade her i Landet udbreder Planer for fremmede eller ikke autoriserede indenlandske Lotterier, idet Straffen gøres anvendelig ogsaa paa den, der herfra udbreder Planer i Udlandet for ikke autoriserede indenlandske Lotterier.

34. F. t. Lov om de i Grundloven foreskrevne Eders Form. (Justitsministeren). [A. Sp. 2635].

Fremsat i *Landstinget* ²³/₁₀ (L. Sp. 33). 1. Beh. ⁵/₁₁ (L. Sp. 103). Henvist til Udvalget ang. F. t. L. om Løfters Afløsning af en højtidelig Forsikring (pag. 195).

Forslaget, der er enslydende med et i Samlingen 1907—08 i Folketinget af Sveistrup m. fl. indbragt og der vedtaget Forslag, gaar ud paa, at den, hvem det paahviler at aflægge en i Grundloven foreskreven Ed, skal være *berettiget* til at benytte Formen: » det lover og sværger jeg paa Ære og Samvittighed«.